

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

TÜRK MİLLETİ ADINA

YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/2849

Karar No : 2026/2450

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Edremit 4. Asliye Hukuk (Tüketici) Mahkemesi

TARİHİ : 27.03.2024

SAYISI : 2023/161 E., 2024/71 K.

DAVACI : Ayşegül Çakırer vekili Avukat Burak Akpınar

DAVALILAR : 1-Hattuşa Sağlık Termal Turizm İnş. San. ve Tic. A.Ş.
2-Hattuşa Vacation Thermal Clup Turizm Otelcilik San. ve Tic. A.Ş.
vekili Avukat Hikmet Cem Kaptan

DAVA TARİHİ : 03.11.2023

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkili ile davalılar arasında 26.07.2023 tarihinde devre tatil üyelik sözleşmesi imzalandığını, sözleşme gereğince müvekkilinin aynı gün peşin olarak davalılara 15.000,00 TL ödemede bulunduğunu, müvekkilinin 31.07.2023 tarihinde kanuni hakkını kullanarak noter ihtarnamesi ile sözleşmede yer alan satıcıların adresine (sözleşmede belirtilen şekilde) cayma hakkını kullandığını bildirdiğini, buna rağmen bugüne kadar müvekkile herhangi bir cevap verilmediğini, ödemenin iadesinin gerçekleştirilmediğini, müvekkilinin başlattığı icra takibine ise davalı tarafların haksız ve hukuka aykırı şekilde itiraz ettiğini belirterek itirazın iptali ile takibin devamını, borçluların icra inkar tazminatına mahkûm edilmesini, 26.07.2023 tarihli devre tatil üyelik sözleşmesinden cayma hakkının yasa ve yönetmeliklere uygun olarak kullanılmış olduğunun tespiti ile devre tatil sözleşmesinin feshini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; müvekkil şirketin 6502 sayılı Kanunda belirtilen 90 günlük süre içerisinde ödeme iadesi yapmasını beklemeksizin 22.08.2023 tarihinde müvekkil aleyhine Edremit İcra Dairesinin 2023/5721 E. sayılı dosyası ile icra takibi başlattıklarını, müvekkil şirketin 29.09.2023 tarihinde bu ödeme emrine itiraz ettiklerini, 07.11.2023 tarihinde de davacının ödemiş olduğu bedeli kredi kartına iade edildiğini, bu iadeye ilişkin banka dekontları ekte sunulduğunu savunarak davanın reddine ve icra inkar tazminatına hükmedilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davacı tarafından başlatılan Edremit İcra Müdürlüğünün 2023/5721 E. sayılı dosyasının cayma ihtarından sonra 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunu'nun 50/9 maddesinde ve ilgili Yönetmelikteki 90 günlük süre beklenilmeden açıldığının sabit olduğu, takip tarihinde borcun muaccel olmadığı, takip tarihinde borç muaccel değilse davanın reddi gerekeceği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; Mahkemece, somut uyuşmazlık konusu sözleşme tarihinde yürürlükte olan 6502 sayılı Kanunun 50. maddesine 7392 sayılı Kanunla getirilen düzenlemeler dikkate alınmaksızın yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, devre tatil sözleşmesinin imzalanması sırasında ödenen bedelin süresinde sözleşmeden cayma hakkının kullanılması nedeniyle derhal iadesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

Sözleşme ve dava tarihinde yürürlükte olan 6502 sayılı Kanunun 50/6 maddesinde cayma hakkı düzenlenmekle birlikte cayma hakkı süresi içinde tüketiciden herhangi bir isim altında ödeme alınmayacağı yer almıştır. Söz konusu düzenleme *"Tüketici, on dört gün içinde herhangi bir gerekçe göstermeksizin ve cezai şart ödemeksizin sözleşmeden cayma hakkına sahiptir. Cayma süresi dolmadan satıcı veya sağlayıcı, tüketiciden herhangi bir isim altında ödeme yapmasını veya tüketiciyi borç altına sokan herhangi bir belge vermesini isteyemez. (Ek cümleler:24/3/2022-7392/8 md.) Bu yasağa rağmen, tüketiciden herhangi bir bedel alınması durumunda alınan bedel tüketicie derhâl iade edilir. Ayrıca tüketiciyi borç altına sokan her türlü belge tüketici yönünden geçersizdir. Devre tatil, uzun süreli tatil hizmeti sözleşmeleri ve bu sözleşmelerle birlikte düzenlenmiş olan yeniden satım, değişim ve ilgili diğer tüm sözleşmeler cayma hakkının kullanılması ile birlikte kendiliğinden sona erer."* şeklindedir. Yine aynı Kanunun 50/9. fıkrasında da *"Devre mülk hakkı veren sözleşmeler hariç olmak üzere, devre tatil sözleşmeleri en fazla on yıl için kurulur."* düzenlenmesi yer almaktadır.

Yasal mevzuat değerlendirildiğinde; tüketicinin devre tatil sözleşmesi için 14 günlük cayma hakkının olduğu, ancak cayma hakkı süresi içinde tüketiciden herhangi bir isim altında ödeme alınması veya tüketiciyi borç altına sokan herhangi bir belgenin verilmesinin istenmeyeceği, bu yasağa rağmen tüketiciden herhangi bir bedel alınması durumunda alınan bedelin tüketicie derhâl iade edileceği ve ayrıca tüketiciyi borç altına sokan her türlü belgenin tüketici yönünden geçersiz olacağı, devre tatil sözleşmelerinin en fazla 10 yıl için kurulacağı emredici şekilde düzenlenmiştir. Emredici yasal düzenlemelere aykırı şekilde yapılan devre tatil sözleşmeleri ise geçersiz olacaktır (Emsal: Dairemizin 08.09.2025 tarihli ve 2025/260 E., 2025/3882 K. sayılı ilamı).

Emredici yasal düzenlemelere aykırı şekilde yapılan devre tatil sözleşmeleri geçersizdir. Dava dosyasının incelenmesinde 26.07.2023 devre tatil sözleşmesinin imzalandığı, aynı tarihte 15.000,00 TL ödeme alındığı, davacı tarafından 31.07.2023 tarihli noter kanalıyla davalılara gönderilen sözleşmeden cayma ihtarının davalılara 04.08.2023 tarihinde tebliğ edildiği, 15.000,00 TL'nin iadesi için 22.08.2023 tarihinde takip başlatıldığı, takibe itiraz edilmesi üzerine davanın 03.11.2023 tarihinde açıldığı ve davalı tarafından ise bedel iadesinin 07.11.2023 tarihinde yapıldığı anlaşılmaktadır.

O hâlde Mahkemece,somut uyuşmazlık konusu sözleşme tarihinde yürürlükte olan 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 50. maddesine 7392 sayılı Kanunla getirilen "... (2) (Değişik:24/3/2022-7392/8 md.) Devre tatil sözleşmeleri ile sağlanan hakkın şahsi veya aynı bir hak olması ya da devre tatil satışının finansal kiralama ile yapılması bu maddenin uygulanmasını engellemez. 23/6/1965 tarihli ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun sekizinci bölümü hükümleri kapsamında kurulan devre mülk hakkı veren sözleşmeler hariç olmak üzere, tüketicilerle mülkiyet payına bağlı aynı hak sağlayan devre tatil sözleşmesi kurulamaz. Kooperatif veya ticaret şirketi ortaklığı ya da dernek veya

vakıf üyeliği suretiyle devre tatil hakkı tanınmaz. Devre tatile konu mal üzerinde aynı hak sahibi olmayanlar devre tatil satışı yapamaz.

....

(6) Tüketici, on dört gün içinde herhangi bir gerekçe göstermeksizin ve cezai şart ödemeksizin sözleşmeden cayma hakkına sahiptir. Cayma süresi dolmadan satıcı veya sağlayıcı, tüketiciden herhangi bir isim altında ödeme yapmasını veya tüketiciyi borç altına sokan herhangi bir belge vermesini isteyemez. (Ek cümleler:24/3/2022-7392/8 md.) Bu yasağa rağmen, tüketiciden herhangi bir bedel alınması durumunda alınan bedel tüketicie derhâl iade edilir. Ayrıca tüketiciyi borç altına sokan her türlü belge tüketici yönünden geçersizdir. Devre tatil, uzun süreli tatil hizmeti sözleşmeleri ve bu sözleşmelerle birlikte düzenlenmiş olan yeniden satım, değişim ve ilgili diğer tüm sözleşmeler cayma hakkının kullanılması ile birlikte kendiliğinden sona erer.

....

(8) (Değişik:24/3/2022-7392/8 md.) Devre mülk hakkı veren sözleşmeler de dâhil olmak üzere tüketicilerle ön ödemeli devre tatil sözleşmesi kurulamaz.

(9) (Değişik:24/3/2022-7392/8 md.) Devre mülk hakkı veren sözleşmeler hariç olmak üzere, devre tatil sözleşmeleri en fazla on yıl için kurulur.

(10) (Değişik:24/3/2022-7392/8 md.) Tüketici, şahsi hak sağlayan devre tatil sözleşmesinden kaynaklanan tatil hakkını belirli bir dönem için kullanmayacağını tatilin başlayacağı tarihten en az doksan gün önce sağlayıcıya bildirirse, o dönem için tüketiciden herhangi bir isim altında bedel talep edilemez." şeklinde yer alan düzenlemeler dikkate alınmaksızın yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 362/2 hükmü gereği **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

27.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L Â M I

Esas No : 2026/3959
Karar No : 2026/3358

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Bursa 3. Tüketici Mahkemesi
TARİHİ : 29.03.2024
SAYISI : 2023/525 E., 2024/134 K.
DAVACI : Furkan Muratoğulları vekili Avukat Özkan Esenboğa
DAVALI : Sahibinden Bilgi Teknolojileri Pazarlama ve Tic. A.Ş.
vekili Avukat Ali Aydın
DAVA TARİHİ : 22.06.2022

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin 16 ANT 779 plakalı aracını satmak için sahibinden.com sitesine ilan verdiğini, bu siteye ilan vermenin ücretsiz olduğunu, ancak sitede ilanın daha çok görüntülenmesini sağlayan dopingler bulunduğunu, bu dopingleri satın alarak ilanın daha çok görüntülenmesini ve daha çok alıcıya ulaşmasını sağlayabildiklerini, müvekkilinin de ilanın daha çabuk satılmasını istediği için sahibinden.com sitesine 199,00 TL ödeyerek 1 haftalık "acil acil" dopingini 26.04.2022 tarihinde satın aldığını, müvekkilinin bu dopingi satın aldıktan yaklaşık 1 saat sonra ilanın fiyatının düşürmek için kısa bir süreliğine ilanı yayından kaldırdığını, müvekkilinin ilanın fiyatını bir miktar düşürdüktan sonra yaklaşık 5-10 dakika içerisinde tekrardan ilanı yayına aldığını, ancak yayınlanan ilanda satın alınan dopingin gözükmediğini fark ettiğini, yayından kaldırılan ilanlarda dopinglerin etkisiz hale geleceğine ve tekrar yayına alınsa dahi dopinglerin aktif hale getirilmeyeceğine ilişkin ne sözleşmede ne de sahibinden.com sitesinde bir madde bulunmadığını, müvekkilinin 1 hafta boyunca geçerli olması gereken hizmeti sadece 1 saat kullanabildiğini, ilanın 1 haftadan uzun süre yayında kaldığını, ancak parası ödenen hizmetin müvekkiline kullanılmadığını, bu konuda Tüketici Hakem Heyetine başvurduğunu, ancak talebinin reddedildiğini belirterek, Yıldırım İlçe Tüketici Hakem Heyetinin 15.06.2022 tarihli ve 052620220001616 karar numaralı kararının iptalini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacının kendi isteği ile ilanı yayından kaldırdığını, ilan fiyatını düzenleyerek

tekrar yayına alma imkanı sunmuş olmasına rağmen davacının kullanmadığını, doping hizmeti tanımlanan ilanın yayından kaldırılması halinde dopingin de yayından kaldırılacağına onayladığı hesap sözleşmesinde açıkça yazdığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 2022/250 E. ve 2022/540 K. sayılı kararı ile, davacı vekilinin itirazının reddi ile Hakem Heyetinin görevsizliğine görev yerinin Asliye Hukuk Mahkemeleri olarak düzeltilmesine karar verildiği, dosyanın gönderildiği Bursa 11.Asliye Hukuk Mahkemesinin 2023/144 E. ve 2023/240 K. sayılı kararı ile, görevsizlik kararı verildiği ve Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 4.Hukuk Dairesinin 2023/2616 E. ve 2023/2675 K. sayılı karar ilamı ile, Bursa 3.Tüketici Mahkemesinin yargı yeri olarak belirlenmesine karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; Bursa Bölge Adliye Mahkemesinin 4. Hukuk Dairesinin 2023/2616 E. ve 2023/2676 K. sayılı ilamı ile *"O halde, TSHH'ye intikal ettirilen uyuşmazlığın türü ne olursa olsun bu merci tarafından verilecek bütün kararlara karşı itiraz merci (münhasıran) tüketici mahkemesidir. Kaldı ki, tüketici hukuk kapsamında olmayıp da genel hükümler çerçevesinde çözümlenmesi gereken bir uyuşmazlık hakkında her nasılsa tüketici sorunları hakem heyetine başvurulmuş ve buradan işin esası hakkında bir karar alınmışsa dahi itiraz merci, yine (münhasıran) Tüketici Mahkemesidir. Tüketici sorunları hakem heyetine intikal ettirilen uyuşmazlığın türü ne olursa olsun bu merci tarafından verilecek bütün kararlara karşı itiraz iptal) merci (münhasıran) Tüketici Mahkemesidir."* şeklinde belirtildiği, hakem heyetince verilen görevsizlik kararının yerinde olmadığı, dava konusu uyuşmazlığın hakem heyeti görevi içerisinde kaldığı, hakem heyetince uyuşmazlığın esastan değerlendirilmesi gerektiği gerekçesiyle davanın kabulüne, Hakem Heyeti Kararının iptali ile davacı tüketicinin Hakem Heyetine tekrar başvurabileceğinin muhtariyetine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; Mahkemece, somut uyuşmazlığın çözümünde 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümlerinde öngörülen usul kapsamında tüketici hakem heyetlerinin görevli olduğu kabul edildiği halde işin esası hakkında yapılacak inceleme ve değerlendirmenin sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesinin doğru görülmediği gibi kendisini vekille temsil etiren davacı yararına vekalet ücretine hükmedilmemesinin de usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, somut uyuşmazlığın çözümünde 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümlerinde öngörülen usul kapsamında Tüketici Hakem Heyetlerinin görevli olduğu kabul edilmesi halinde Mahkemece işin esası hakkında karar verilip verilmeyeceği ve kendisini vekille temsil etiren davacı yararına vekalet ücretine hükmedilip hükmedilmeyeceği noktasında toplanmaktadır.

1. 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 3. maddesinin (i) bendinde sağlayıcı, *"Kamu tüzel kişileri de dâhil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla tüketiciye hizmet sunan ya da hizmet sunanın adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi"*, (k) bendinde tüketici, *"Ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek veya tüzel kişi"*, (l) bendinde ise tüketici işlemi *"Mal veya hizmet piyasalarında kamu tüzel kişileri de dâhil olmak üzere ticari veya mesleki amaçlarla hareket eden veya onun adına ya da hesabına hareket eden gerçek veya tüzel kişiler ile tüketiciler arasında kurulan, eser, taşıma, simsarlık, sigorta, vekâlet, bankacılık ve benzeri sözleşmeler de dâhil olmak üzere her türlü sözleşme ve hukuki işlem"* olarak tanımlanmıştır.

Aynı Kanunun 68/1. maddesinde tarafların İcra ve İflas Kanunundaki hakları saklı kalmak kaydıyla; değeri otuz bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda Tüketici Hakem Heyetlerine başvuru zorunlu olduğu, 70/3. maddesinde tarafların tüketici hakem heyetinin kararlarına karşı tebliğ tarihinden itibaren iki hafta içinde Tüketici Hakem Heyetinin veya tüketicinin yerleşim yerinin bulunduğu yerdeki Tüketici Mahkemesine itiraz edebilecekleri, 73/1. maddesinde tüketici işlemleri ile tüketicie yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlıklara ilişkin davalarda Tüketici Mahkemelerinin görevli olduğu belirtilmiş, 83/2. maddesinde ise taraflardan birini tüketicinin oluşturduğu işlemler ile ilgili diğer kanunlarda düzenleme olmasının, bu işlemin tüketici işlemi sayılmasının ve 6502 sayılı Kanunun görev ve yetkiye ilişkin hükümlerinin uygulanmasının engelleyemeyeceğine değinilmiştir.

6502 sayılı Kanunun "*Karar ve Karara İtiraz*" başlıklı 70/4. maddesinde "*İtiraz olunan kararın, esas yönünden kanuna uygun olup da, kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı itirazın kabul edilmesi gerektiği veya kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılamayı gerektirmediği takdirde Tüketici Mahkemesi evrak üzerinde, kararı değiştirerek veya düzelterek onama kararı verebilir. Tarafların kimliklerine, ticari unvanlarına ait yanlışlıklarla, yazı, hesap veya diğer açık ifade yanlışlıkları hakkında da bu hüküm uygulanır. Karar, usule ve kanuna uygun olup da gösterilen gerekçe doğru bulunmazsa, gerekçe değiştirilerek veya düzeltilerek onanır.*" hükmü düzenlenmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinde; Mahkemece dava konusu olaya ilişkin inceleme yapılmak üzere dosyanın Tüketici Hakem Heyetine gönderildiği anlaşılmaktadır. Ancak somut uyuşmazlığın çözümünde 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümlerinde öngörülen usul kapsamında Tüketici Hakem Heyetlerinin görevli olduğu kabul edildiği halde 6502 sayılı Kanunun 70/4. maddesi gereğince Mahkemece işin esası hakkında yapılacak inceleme ve değerlendirmenin sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken (Dairemizin 11.05.2023 tarihli ve 2023/2056 E., 2023/1422 K. ve 06.11.2023 tarihli ve 2023/1366 E., 2023/3075 K. sayılı emsal kanun yararına bozma ilâmları) yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmektedir.

2. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 326. maddesinde, "*Davada iki taraftan her biri kısmen haklı çıkarsa, mahkeme, yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaştırır.*" hükmüne yer verilmiştir. Yine 29.05.1957 gün ve 4/16 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında da yazılı olduğu şekilde yargılama giderlerinden olan avukatlık ücreti, diğer yargılama giderlerinde olduğu gibi Mahkemece kendiliğinden hükme bağlanır.

Dava dosyasının incelenmesinde; davanın kabulüne karar verilmesine rağmen kendisini vekille temsil ettiren davacı yararına vekalet ücreti takdirine yer olmadığına karar verildiği anlaşılmaktadır.

O halde Mahkemece, kendisini vekille temsil ettiren davacı yararına karar tarihinde yürürlükte olan Avukatlık Ücret Tarifesi'ne göre vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken herhangi bir gerekçe belirtilmeksizin davacı lehine vekalet ücreti takdirine yer olmadığına karar verilmesi de usul ve yasaya aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmektedir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz istemlerinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 362/2 hükmü gereği **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

01.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.